

הצמתי לו שנקבל רק שני מיניסוטמים 20 ו-30, והשאר, שבר בעל
המקצוע, נמכים לבוררות. לבסוף מסכים שפירא והבטיחני לטלמן
לגורבין שיקבל סודום זה.

בארבע וחצי נסעתי לחיפה לסועצת השש"צ - הקבוצה הארצי.
הסועצת נפתחה בשמונה. ברכתי בשם הוה"מ וציינתי שאנו עוקבים
בחרדה את התפתחות הדעות בקבוצה הארצי, כי אם אין אנו חוששים
לחלוקי דעות בארץ, כי המעשה משהף למרות מכול, הרי אנו ח אגים
לנוער בחו"ל, מהלוח עדין מהמעשה ומחסיאום האר"ים, שהוא
מהחנך לאור אידיאולוגיה נוסדת. אם לא הסצא בינינו שמה משותפת
שבה נוכל ללכת יחד לנוער בגולה - בעל כרחנו נצטרך לנהל מלחמה
דעות, אם כי נוסיף להעריך ולהחשיב את המוכר האנושי והכוונות
והרצונות הטובים של השש"צ.

מבנקין ברך בשם הקבוצה המאוחד, וחזן סטר דו"מ של

הוה"מ של הקבוצה. נשאיתי ללון בקבוצה.

מ' סבא
22 דצמבר
שבת

מספר חברי הקבוצה הארצי: בבית אלפא 8 חברים 1

חברה = 9; בקבוצה ב' 30+52 = 82; קבוצה ו' 10+24 = 34, כרכור

14+37 = 51, ארצליה 18+38 = 56, ס"מ 159 חברים 73 חבורות,

ס"מ 232, מהם 18 נמצאים בחו"ל, 14 מסוורים בארץ מחוץ לקבוצים,

בקבוצים רק 200, סלבר 22 ילדים. השכלתם: עמסים 17 - 7,61%
חיכונים 186 - 85,4%, עליונה 20 - 8,99%. עליהם לארץ בשנה
1913 - 1, 1914 - 1, 1919 - 4, 1920 - 36, 1921 - 10, 1922 -
7, 1923 - 8, 1924 - 9, 1925 - 71, 1926 - 69, 1927 - 6,
1928 - 2.

נמסרו בבוקר דו"חים מהקבוצים. פראי ספר כלאחר
יד על קפוחו של הקבוצ לרגל אי חליתו הפוליטית הספוגה הרוב.
עניתי לו על השלכת שקוצים אלו.

אח"צ הרצה יערי על היסודות האידיאולוגיים של הקבוצ -

על הקו הרעיוני מנהיג במציאות בקצה אחד ובמסרה הסופית בקצה

שני (דיקטטורה). הביסוס האידיאולוגי שקוד אינו והפרקטיקה

הפוליטית. יש מוקדם ומאוחר בהשקפה אך אין מוקדם ומאוחר

במשקלה, וצריך סקכשיו לברר את הקו והדרך לסמרה הסופית. נגד

דימוקרטיות פרלמנטריות ובעד דיקטטורה. אך אין לדבר על זאת בתחיל.

שם זה יזיק לנוקד בגולה, כי רעיון זה עוד אינו עומד שם להשקפה.

הקבוצ מוכרח להיות פוליטי, קולקטיבי רעיוני ובעל עצמיות פוליטית.

בלי עצמיות יוכרח הקבוצ להכנע לרוב לא קבוצי בסלוגה. לחברי

הקבוצ צריכה להיות עכדה אחת באיגוד סקצוטי, ארגון סופת וכו'.

הקרים המבדילים בין הקבוצ של השקפה ובין הספלוגה: הנוך סינטטי,

התפתחות אורגנית של קבוצים ביחידות עצמיות, השקפה "סוציאליסטית"

משלנו בניגוד לסוציאליזם של האינטרנציונל השני.

דבר נגד האיחוד עכשיו, אולם סקוד לאיחוד בעוד זמן.

1928

וויידנפלד הונן על השקמה של פוע"צ שסאל בערך, שאר כל

הנואסים התנגדו לאיחוד, סלבד נוסטבוים.

בקשתי רשות הדבור וציינתי האופורטוניזם בקביעת

האידיאולוגיה: "סוציאליזם מהפכני" בשביל "עצמיות" - ואסמחם

החורג בצאתם לחו"ל. כל הכרוזים הבלתי טובנים באידיאולוגיה.

הקבוצה הכרה שיש לה רעיון מאחד אך לא סימול ומבדיל. לא כל

רעיון יכול לקיים קבוצה. לא יחנן קבוצה עם אידיאולוגיה של פוע"צ

שסאל, של פרקציה או של רויזוניסמוס. הקבוצה הוא אחד הגלויים

של רעיון הציונות הסוציאליסטית. בניגוד לשלישיה של השמ"צ -

ציונות, סוציאליזם, קבוצה. אנו דוגלים בשם רעיון אחד: לא

ציונות שאינה סוציאליסטית, לא סוציאליזם שאינו ציוני, ולא

קבוצה מחלוקה - אלא ציונות סוציאליסטית שהקבוצה הוא אחד מנושאים

וגלויים. ציינתי את סילוף ההיסטוריה שבדברי וויידנפלד ואחרים

שציינו את פשיטת הרגל של הקופה הסוציאליזם הקונסטרקטיביסטי,

והופעת מלחמת המעמדות. א"מ האסיננה במלחמת המעמדות מאו, ועודנה

מאמינה קבשיו במהימנות קובדה ובפקולה משקית שקלית ננהל בציונות

מלחמתנו המעמדית. לבסוף דרשתי מהם חשבה ברורה: סוציאליזם או

קומוניזם.

1246

י' סבב
23 דצמבר
יום א'

בבוקר נסעתי וחזרתי להל אביב.

(מ.)